

Nádej

Dvojmesačník pre vnútornú potrebu zboru ECAV na Slovensku so sídlom v Krajinom

Ročník 13

Číslo 2

február – marec 2011

A keď ste už zbliekli všetku zlosť, všetku falošnosť, pokrytectvo, závišť a všetko ohováranie, ako práve narodené nemlúvniatka túžte po duchovnom čistom mlieku, aby ste ním rástli na spasenie, keďže ste už okúsili, že Pán je dobrý. Pristupujte k Nemu, živému kameňu, ľuďmi zavrhnutému, ale Bohom vyvolenému a vzácnemu, a aj vy sami ako živé kamene budujte sa na duchovný dom, sväté kňazstvo, aby ste prinášali duchovné obete príjemné Bohu skrze Ježiša Krista. 1 Pt 2; 1-5

Obráťme sa od modiel k Živému Bohu a prejdime z tmy do svetla !!!

Cirkevný zbor v Tesalonike existoval už v roku 50, teda necelých 20 rokov po ukrižovaní a vzkriesení Pána Ježiša Krista. Pavlove listy do tohto zboru patria medzi jeho najstaršie a zároveň aj najstaršie novozmluvné spisy. Píše ľuďom, ktorí ako to znie v 1. kapitole : „*sa obrátili od modiel k Bohu, aby ste slúžili živému a pravému Bohu a očakávali z nebies Jeho Syna, ktorého vzkriesil z mŕtvych, Ježiša, ktorý nás vytrhuje z budúceho hnevu.*“ 1Tes 1; 9,10

Obrátiť sa od modiel, ktorým slúžili ich rodičia, predkovia mnoho storočí a prijať vieru v Hospodina a Jeho Syna Ježiša Krista, to bol skutočný zlom v živote týchto ľudí.

My, žiaľ, dnes vidíme presne opačný zlom, keď sa deti najmä v Európe a teda aj u nás, odvrátili od viery v Živého Boha, ktorého vzývali ich predkovia a začali slúžiť novodobým modlám. Jedno aj druhé prináša svoje ovocie.

V prípade Tesalonických to bolo ovocie krásne a požehnané. Predsa však mali veľa otázok, najmä po odchode Pavla, a preto im v listoch píše odpovede na podstatné veci viery kresťanov a kresťanskej morálky. Medzi tieto otázky patrilo aj to, čo bude so zosnulými. Podstatnou pre kresťanov je viera v Ježišovo utrpenie za hriešnikov a Jeho vzkriesenie a druhý príchod na túto zem. A táto viera sa má prejavovať v správaní kresťana v každodennom živote.

Preto Pavol píše aj o viere aj o kresťanskom správaní takto: „*Bratia, nepotrebuje, aby som vám písal o časoch a obdobiach, lebo sami dobre viete, že deň Pánov príde tak ako zloděj v noci. Keď si budú povrávať: Je pokoj a bezpečnosť, vtedy ich znenazdania prikvačí záhuba ako pôrodné bolesti tehotnú ženu, a neutečú. Ale vy, bratia, nie ste v tme, aby vás ten deň prekvapil*

ako zlodej. Ved' vy všetci ste synovia svetla a synovia dňa. Nepatríme noci ani tme. Nespíme teda ako ostatní, ale bdejme a bud'me triezvi. Lebo tí, čo spia, v noci spia, a opilci sa v noci opíjajú. Ale my (ako synovia) dňa bud'me triezvi, oblečme si pancier viery a lásky a prilbu nádeje na spasenie. Lebo nás Boh neurčil na hnev, ale aby sme dosiahli spasenie v našom Pánovi Ježišovi Kristovi, ktorý umrel za nás, aby sme spolu s Ním žili, či bdieme, a či spíme. Preto sa potešujte vospolok a povzbudzujte navzájom, ako aj robíte. 1Tes 5; 1 – 11

Nepatríme noci a tme, patríme Pánovi! Preto - nespíme, neopíjajme sa a bud'me triezvi! Hovorí o tom, čo nemáme a čo zase naopak máme robiť. Oblečme si pancier viery a prilbu nádeje na spasenie. „*Lebo nás Boh neurčil na hnev, ale aby sme dosiahli spasenie v našom Pánovi Ježišovi Kristovi, ktorý umrel za nás, aby sme spolu s Ním žili, či bdieme, a či spíme.*“ Ďalšia výzva hovorí: „*Preto sa potešujte vospolok a povzbudzujte navzájom, ako aj robíte.*“ Toto prináša viera v Hospodina a Jeho Syna Ježiša Krista. Vieru aj v Jeho zaslúbenia, vieru v odpustenie hriechov a večný život s Ním.

Návrat od Biblie k modlám však prináša tiež svoje... Namiesto viery poveru, okultizmus, namiesto Božích zaslúbení každodenné horoskopy, ktorých sú plné noviny. Opájanie miesto striedmosti, chlípnosť a narážky, ohováranie, nepravdy a vyžívanie sa v tom, namiesto života viery v Božiu Spravodlivosť a Milosť.

Pavol tieto dva spôsoby života človeka nazval život v tme a život vo svetle. Ak dobre skúmame svoje vnútro, ako to môžeme urobiť aj pri spovedi, zistíme, či je v nás viac toho temného, diabolského, ako toho svetlého – Božieho. Cesta z tmy do svetla je možná len ak robíme to, čo Tesalonickí, ak sa obraciame od modiel a tmy k Živému Bohu a Jeho Synovi Ježišovi Kristovi a svoje vnútro nechávame plniť Jeho Svätým Duchom. Amen

I. Novomestský

Máme za sebou už dvanástinu z nového roka 2011. Niekedy sa nám zdá, že ten čas letí príliš rýchlo a my nestíhame si poriadne užiť tie chvíle, ktoré by sme si radi zapamätali a zachytili naddlho až navždy.

Inokedy v ťažkých situáciách sa čas vlečie ako v lete na saniach. A naopak tie nekonečné chvíle by sme najradšej celkom z pamäte vymazali.

Ale čas je spravodlivý, plynie vždy rovnako, no všetky naše pocity a vnemy sú závislé od nášho vnútorného rozpoloženia a zdravotného stavu.

Akokoľvek by sme o čase a našich pocitoch teoretizovali a filozofovali, nič nám to nepomôže zmeniť tieto staré známe skutočnosti. Jednoducho, život prináša dobré i zlé veci, s ktorými sa my musíme učiť žiť a bojovať.

Keď sa zamyslíme nad rôznymi postavami z Biblie a začneme analyzovať ich životné osudy, veľmi rýchlo zistíme, že prechádzali veľmi zložitými etapami a museli prekonávať veľké prekážky. Vďaka týmto prekážkam a skúškam sa lámali ich charaktery. Buď svoj život nasmerovali k hľadaniu pravdy a spravodlivosti, alebo si zvolili cestu ľahšieho odporu, čiže šli za svojim cieľom a neohliadali sa na svojich blížnych. Našou najdôležitejšou úlohou v celom časnom živote je správne sa rozhodnúť. Máme na výber iba dve možnosti – život alebo smrť.

Určite všetci poznáme príbeh o Kainovi a Ábelovi. Kain sa vybral cestou „upratovania“ prekážok. Myslel si, že odstránením brata z tohto sveta sa mu bude ľahšie žiť. Stal sa pravý opak. Celý život blúdil s veľkým a hrozným ťažakom na svedomí.

Nato Kain povedal svojmu bratovi Ábelovi: Pod'me na pole. Keď boli na poli, Kain napadol brata Ábela a zabil ho. Tu riekol Hospodin Kainovi: Kde je tvoj brat Ábel? A on odvetil: Nevie; či som ja strážcom svojho brata? Nato Boh riekol: Čo si to urobil? Hlas krvi tvojho brata volá zo zeme ku mne. Teraz budeš kliatbou zahnaný z pôdy, ktorá otvorila ústa, aby prijala krv tvojho brata z tvojich rúk. Keď budeš obrábať pôdu, nebude ti viac dávať svoju silu; tulákom a bludárom budeš na zemi. I povedal Kain Hospodinovi: Väčší je môj trest, než by som ho vládol zničiť. Ajhľa, dnes ma odháňaš z pôdy a ja sa musím skrývať pred tvou tvárou; budem tulákom a bludárom na zemi; a kto ma stretne, zabije ma. Hospodin mu však riekol: Práve preto, ktokoľvek by zabil Kaina, odnesie si sedemnásobnú pomstu. A Hospodin urobil Kainovi znak, aby ho nikto, kto ho stretne, nezabil. Vtedy Kain odišiel od tváre Hospodinovej a býval v krajine Nód, východne od Édenu. *IM 4;8 - 16*

Alebo príbeh ďalších dvoch bratov – Ezava a Jákoba. Ezav bol starší z Izákových synov, aj keď boli dvojčičky. Otcovo požehnanie automaticky prechádzalo na neho. Ale on, ľahkovážne a nezodpovedne o toto požehnanie prišiel. Predal ho za misu šošovice.

Keď chlapi vyrástli, Ézav sa stal zdatným lovcem a žil na poli, Jákob však bol pokojamilovným mužom a býval v stanoch. Izák si obľúbil Ézava, lebo rád jedával divinu, Rebeka si však obľúbila Jákoba. Keď raz Jákob uvaril jedlo a Ézav prišiel domov z poľa unavený, povedal Ézav Jákobovi: Daj sa mi najesť z toho červeného jedla, lebo som unavený. Preto sa volá Edóm. Ale Jákob povedal: Predaj mi najprv prvorodenstvo. Nato povedal Ézav: Beztak už idem umrieť, načo mi je teda prvorodenstvo? A Jákob povedal: Hneď mi to odprisahaj! A on mu odprisahal; tak predal svoje prvorodenstvo Jákobovi. Potom dal Jákob Ézavovi chleba a misu šošovice; ten sa najedol a napil. Potom vstal a odišiel. Tak pohrdol Ézav prvorodenstvom. *IM 25; 27 - 34*

To boli odstrašujúce príklady zo Starej Zmluvy. Biblia nám však ponúka veľmi veľa nasledovaniachodných vzorov. Spomeňme si na učeníkov Pána Ježiša. Ako to máme opísané v evanjeliách. Jeho prvými učeníkmi boli štyria rybári. **Keď šiel popri Galilejskom mori, videl Šimona a Ondreja, brata Šimonovho, spúšťať sieť do mora, lebo boli rybári. Ježiš im povedal: Pod'te za mnou a ja vás urobím rybármi ľudí. A oni hneď zanechali siete a nasledovali Ho. Keď poodišiel máličko, uvidel Jakuba, syna Zebedeovho, a jeho brata Jána; aj tí opravovali na lodi siete. Hneď ich zavolať a oni zanechali otca Zebedea s jeho pomocníkmi na lodi a šli za Ním. *Mk 1; 16 – 20***

Alebo sám učeník Matúš píše o svojom rozhodnutí. **Keď Ježiš odchádzal odtiaľ, videl človeka menom Matúš sedieť na colnici, a povedal mu: Nasleduj ma! A on vstal a nasledoval Ho.**

Mt 9;9

Ešte veľa ďalších príkladov by sme našli v Biblii, a každý nám má čo povedať do života. I v tomto roku máme pred sebou množstvo rozhodnutí, ktoré môžu dopadnúť len dvomi spôsobmi.

Prajem nám, aby sme si vybrali len tie riešenia, ktoré nás priblížia k Pánovi Ježišovi a spaseniu.

ZN

- Vďaka Pane, že Ty si ma stvoril a dal príležitosť byť Tvojim dieťaťom. Nauč ma, Pane, prosím, trpezlivosti, láske a v pokoji riešiť každodenné veci.

Napomínam vás teda ja, väzeň v Pánovi: Žite tak, ako je hodné povolania, ktorým ste boli povolaní, vo všetkej pokore, nežnosti a trpezlivosti, znášajte sa vospolok v láske a usilujte sa zachovávať jednotu ducha vo zväzku pokoja. Ef 4; 1 – 3

- Vďaka Pane, že Ty si bol na tejto zemi, videl si a znášal si všetko, čo tu prežívame aj my, preto nám dokonale rozumieš. Pane, tento svet ponúka veľa možností, mnohé sú lákavé, no často nie prospešné. Prosíme Ťa, nauč nás spoznávať Tvoju vôľu a podľa nej sa správať.

A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale premeňte sa obnovením mysle, aby ste vedeli rozpoznať, čo je vôľa Božia, totiž, čo je dobré, milé a dokonalé. Rim 12; 2

- Vďaka Pane, že nás svojím Slovom premieňaš, dávaš nám nádej, preto Ťa prosíme, aby sme mohli byť dobrým svedectvom o Tebe pred ľuďmi v našom okolí, aby sme mohli a mali odvahu svedčiť ľuďom o Tebe, niesť im evanjelium, aby Ťa aj iní mohli spoznať a nasledovať.

Vy ste svetlo sveta.. Tak svieť vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli dobré skutky a velebili vášho Otca, ktorý je v nebesiach. Mt 5; 14a + 16

Ján 1; 1 – 14

Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha a Boh bol to Slovo. Toto (Slovo) bolo na počiatku u Boha. Ním povstalo všetko a bez Neho nepovstalo nič, čo povstalo. V Ňom bol život a život bol svetlom ľudí. To svetlo svieti v tme, ale tma Ho nepohltila.

Bol človek, ktorého poslal Boh; menoval sa Ján. Tento prišiel na svedectvo: svedčiť o svetle, aby všetci uverili skrze neho. On sám nebol to svetlo, len svedčiť mal o svetle. Bolo však pravé svetlo, ktoré osvecuje každého človeka prichádzajúceho na svet. Bolo vo svete a svet Ním povstal, ale svet Ho nepoznal. Do svojho vlastného prišiel, a Jeho vlastní Ho neprijali. Ale tým, čo Ho prijali, dal moc stať sa deťmi Božími, tým, čo veria v Jeho meno, ktorí boli splodení nie z krvi, ani z telesnej žiadosti, ani z vôle muža, ale z Boha. A to Slovo stalo sa telom, prebývalo medzi nami, a my sme hľadeli na Jeho slávu ako na slávu jednorodeného od Otca, (bolo) plné milosti a pravdy.

Ján 3; 16 – 21

Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho. Lebo neposlal Boh Syna na svet, aby odsúdil svet, ale aby ho spasil. Kto verí v Neho, nebude súdený. Kto neverí, už je odsúdený, pretože neuveril v meno jednorodeného Syna Božieho. A v tom je súd, že svetlo prišlo na svet, ale ľudia väčšmi milovali tmu ako svetlo, lebo ich skutky boli zlé. Každý totiž, kto zle robí, nenávidí svetlo a nejde na svetlo, aby jeho skutky nevyšli najavo. Ale kto činí pravdu, ide na svetlo, aby jeho skutky boli zjavené, pretože sú v Bohu konané.

Ef 4; 1 - 6

Napomínam vás teda ja, väzeň v Pánovi: Žite tak, ako je hodné povolania, ktorým ste boli povolaní, vo všetkej pokore, nežnosti a trpezlivosti, znášajte sa vospolok v láske a usilujte sa zachovávať jednotu ducha vo zväzku pokoja.

Jedno je telo a jeden duch, ako ste aj boli povolaní v jednej nádeji svojho povolania. Jeden Pán,

jedna viera, jeden krst; jeden Boh a Otec všetkých, ktorý je nad všetkými, skrze všetkých a vo všetkých.

Ef 5; 1 – 21

Napodobňujte teda Boha ako milované deti a žite v láske, ako aj Kristus miloval vás a seba samého vydal za nás ako dar a obeť Bohu príjemnej vône.

Smilstvo však a akúkoľvek nečistotu alebo lakomstvo ani len nespomínajte medzi sebou, ako sa patrí na svätých; ani mrzkosť, ani bláznivé reči a vtípkovanie - čo sa nepatrí; ale radšej dobrorečenie. Lebo vedzte a uvedomte si, že ani jeden smilník, ani nečistý alebo lakomec, ktorý je modloslužobníkom, nemá dedičstvo v kráľovstve Kristovom a Božom. Nikto nech vás nezvedie prázdnyimi rečami, lebo pre toto prichádza hnev Boží na neposlušných synov. Nebuďte teda ich spoluúčastníci. Veď ste boli kedysi tmou, ale teraz ste svetlom v Pánovi; ako deti svetla žite. Lebo ovocie svetla je vo všetkej dobrotivosti, spravodlivosti a pravde; skúmajte, čo je milé Pánovi, a nezúčastňujte sa v neplodných skutkoch tmy, radšej ich karhajte. Lebo je hanba i len hovoriť o tom, čo páchajú v skrytosti. Všetko, čo svetlo odhaľuje, stáva sa zjavným, lebo všetko, čo sa stáva zjavným, je svetlo. Preto hovorí:

Prebuď sa, kto spíš,
vstaň z mŕtvych
a zaskvie sa ti Kristus.

Prísne teda dbajte, ako obcujete, nie ako nemúdri, ale ako múdri. Vykupujte čas, lebo dni sú zlé. Preto nebuďte nerozumní, ale rozumejte, čo je vôľa Pánova. A neopíjajte sa vínom, v ktorom je roztopašnosť, ale buďte naplnení Duchom. Hovorte medzi sebou v žalmoch, hymnách a duchovných piesňach, spievajte a plesajte Pánovi srdcom. Dobrorečte stále za všetko Bohu a Otcovi v mene nášho Pána Ježiša Krista. Buďte si vospolok poddaní v bázni Kristovej.

Ef 6; 10 – 18

Napokon posilňujte sa v Pánovi a v moci Jeho sily. Oblečte sa do celej výzbroje Božej, aby ste mohli obstáť proti úkladom diabla. Veď náš boj nie je proti krvi a telu, ale proti kniežatstvám a mocnostiam, proti pánom sveta tejto temnosti, proti zlým duchom v nebesiach. Preto vezmite na seba celú výzbroj Božiu, aby ste mohli odolať v zlý deň, všetko prekonať a obstáť. Stojte teda: bedrá si opášte pravdou, oblečte si pancier spravodlivosti a obujte si pohotovosť k evanjeliu pokoja. Nadovšetko vezmite si štít viery, aby ste ním mohli uhasiť všetky ohnivé šípy tohto nešľachetníka. Vezmite si aj prilbu spasenia a meč Ducha, ktorým je slovo Božie. V každom čase všetkých modlitieb a prosieb modliedajte sa v duchu; dbajte pritom vytrvalo a proste za všetkých svätých...

Zhrnutie

1. Uveriť Božiemu plánu spásy – uveriť, že Pán Ježiš je Boží Syn, ktorý zomrel aj za moje hriechy a v Jeho obeti mám aj ja večný život.
2. Neustále byť v spojení s Bohom cez každodenné čítanie Božieho slova (Bible), inej kresťanskej literatúry, v modlitbe sa rozprávať s Pánom o tom, čo prežívam a povzbudzovať sa navzájom v spoločenstve veriacich (Bohoslužby, Biblická hodina, mládež, spevokol, besiedka, tábory, výlety...)
3. Slúžiť iným – príkladným spôsobom života podľa Božieho slova, to je najlepší spôsob svedectva a potom slúžiť podľa darov, daností a schopností, ktoré máme od Pána – dar pomáhať iným, dar svedčiť a rozprávať o Bohu, dar spevu.....

KL

Bože môj – Pane Ježišu Kriste, do Tvojej ruky vkladám svoju dušu.

Aké je dobré, že môžeme zveriť naše ruky na tú ruku, ktorá lámala chlieb a žehnala deti, ktorú prebili klince...

Zveriť sa na tú ruku, ktorá je ako naša, ale jej rozhodnutie vedie len dobrota.
Je dobré dôverovať tej mäkkej a silnej ruke, ktorá sa dostane aj do najtajnejšej komôrky
srdca,

ktorá formuje a tvorí a cez ktorú cítime **obrovskú lásku**.

Ó, Ježišu, ktorý si sa takto modlil:

„ Otče, odpusť im!“ , odpusť aj mne.

Vtedy môj hriešny, starý život bude ukrižovaný a zomrie, aby bol s Tebou vzkriesený môj

nový - svätý život.

Amen

Ján 10; 27-28

Moje ovce počúvajú môj hlas, aj ja ich poznám a nasledujú ma. Ja im dávam večný život, a nezhynú naveky, a nikto mi ich nevytrhne z ruky.

Ahoj deti

Keď som bola malé dievčatko rada som si so snehu stavala rôzne pevnosti. A keď sa mi podarili, mala som z nich veľkú radosť.

Tiež sme na dvore každý rok v zime mali veľkého snehuliaka, ktorému nechýbal hrniec na hlave, mrkvička ako nos. Ústa a oči sme urobili z uhlia. Veľká metla do ruky a snehuliak bol na svete.

Možno práve preto ma napadol pre vás napísať tento príbeh.

Príjemné čítanie.

Súťaž

Bola raz jedna ulica, kde bolo veľa domov, jeden veľký les, v ktorom bolo veľa stromov a v ňom žilo veľa zvieratiek. A v tejto ulici bývalo aj veľmi veľa detí. Menšie deti chodili do škôlky a väčšie do školy. Vo svojom voľnom čase sa venovali každý niečomu inému.

Medzi tieto deti patrila aj Anička, ktorú už nebavilo sedieť dlho doma pred počítačom. Cez dvere pozrela na svojich mladších súrodencov. Sestrička Vaneska si vyfarbovala obrázky s farbičkami a brat Andrejko sa hral s autíčkami. No nič z toho sa jej nechcelo robiť.

Rozhodla sa, že pôjde pozrieť maminku.

Našla ju triediť oblečenie do práčky, miešať polievku v kuchyni a čistiť ich topánky, pretože keď išli zo školy našli jednu mláčku, ktorá im bola veľmi vzácna, pretože všade kde sa pozreli bol samý sneh a preto sa rozhodli, že po nej poskáčú. Samozrejme sa to ukázalo aj na oblečení.

Anička pokrúti hlavou a myslí si. „Ako môže tá moja mama všetko sťahat?“

„Prečo sa nehráš?“ Pýta sa mama Aničky, keď si všimne, že jej dievčatko stojí za chrbtom.

„Nebaví ma to.“ Odpovie Anička.

„Máš už domácu úlohu?“ Spýta sa opäť mama.

„Áno mamička, c - je veľmi ľahké písmenko.“

Anička ešte chvíľu pozerá na mamičku a potom sa presunie k oknu. Odhrnie záves a vidí, že vonku je zopár detí aj z jej triedy. Sánkujú sa a gulujú.

„Mamička idem von!“ Zakričí a rýchlo si oblieka vetrovku, uväzuje šál, obúva čižmy a dáva na hlavu čiapku. Vo dverách ju ešte napadne, že zabudla na rukavičky, ktoré dostala pod stromček, tak sa po ne rýchlo vráti.

Vonku sa veľmi rýchlo zapojí do hry s kamarátmi a zabudne na to, že sa pred chvíľkou nudila.

Pri hre jedného chlapčeka napadne, že by si mohli urobiť súťaž v stavaní snehuliakov.

Keďže sa už pomaly stmieva, rozhodnú sa, že si to nechajú na zajtra.

Na druhý deň po škole sa všetci stretli a bolo ich veľa, lebo tá správa o stavaní snehuliakov sa rýchlo rozniesla a každý sa chcel zapojiť. Každý so sebou niečo priniesol, niekto mrkvu, iný hrniec jednoducho každý niečo. Keď sa rozdelili do skupín, začala sa súťaž.

„Ešte nám chýba porota, aby nám naše dielo ohodnotila.“ Zvolá Anička.

...Onedlho sa zbehli aj ľudia, ktorý ich povzbudzovali a preto to deti viac bavilo.

Deti gúľajú a gúľajú, všade je tam veľký krik. Prigúľali ich k sebe a hej - rup, druhú guľu postavili na prvú, tretiu na druhú.

Nevadí im ani to, že majú premočené čižmy, rukavice a líca červené ako ružičky, ktoré mráz poriadne vyfarbil dočervena, pretože každá skupina chcela vyhrať. Rodičia medzitým priniesli rôzne sladkosti ako odmenu.

Ešte posledné úpravy – narovnať nos, uložiť uhlie (gombíky). Niektoré deti snehuliakom uviazali aj svoje šály, aby boli krajší a súťaž sa skončila.

Potom pristúpili rodičia ako porota, snehuliakov si poobzerali zo všetkých strán a dohodli sa na tom, že víťazmi sú všetky deti, pretože snehuliaci sa jeden od druhého líšia ale každý je niečím pekný. A preto rodičia sladkosti nakoniec rozdelili medzi všetky deti.

Popoludnie sa vydarilo, deti urobili niečo aj pre svoje zdravie, strávili svoj voľný čas na čerstvom vzduchu a nie pri počítačoch či televízii. Už len aby snehuliaci vydržali do konca zimy.

...Každé deň, keď sa ponáhľali do školy a zo školy, videli snehuliakov, ktorí spokojne na nich pozerali.

Od tohto dňa sa podobné súťaže stali pre nich každoročnou zábavou.

(obrázky si môžete dokresliť a vymalovať)

Zima je tu

Veľká guľa, malá guľa
čože sa to v snehu guľa,
je to malá Anička, Vinco,
Petrík, Zuzička.

A keď gule urobia,
snehuliaka postaví.
Ešte hrniec, mrkvička,
gombík a do rúk metlička.

E.K.

Páčil sa vám príbeh, ktorý vám napísala Evka?

Povedzte si, deti, pravdu od srdiečka. Koľko času trávite pri televízore a počítači? Určite viacej ako sa patrí, však?

Naučte sa tešiť zo všetkého, čo nám Pán Boh dáva v každom ročnom období. Veď taký sneh je vlastne zázrak. Na chvíľu zakryje všetok neporiadok sveta a vyčaruje úsmev na každej detskej tváričke. Nedajte sa oklamať dospelákom, keď frflú, že je veľa roboty s odpratávaním snehu. Keď boli deťmi aj oni nedočkavo hľadali do okien a čakali prvú snehovú vločku.

Keď sa pozriete na sneh, vždy si spomeňte, že Pán Ježiš môže aj naše ušpinené (neposlúchaním, odvrávaním,...) srdiečka očistiť, aby boli tak krásne a čisté ako sneh, keď uveríme, že zomrel za všetky naše zlé veci – neposlušnosti, hriechy. Pán Ježiš je dobrý kamarát, skúsme Mu povedať, že Ho máme radi a chceme mať čisté srdiečko?

teta Zlatka

ISKEJP412

iSkejp412 – toto slovo poznajú mládežníci už rok. Stretávame sa každý mesiac. Posledný sa konal 29. januára v Turej Lúke. Bol požehnaný, aj keď to najskôr vyzeralo, že nás bude málo. Hudobníci a speváčka boli skvelí, chceli ste s nimi piesňami chváliť Pána. Božie Slovo bolo skvelo podané, ako som ani nečakala. **Lod' na brehu** – toto bola téma posledného iSkejp-u. Už teraz vás pozývame na ďalšie stretnutie, ktoré sa bude konať u nás v Krajnom 26.februára 2011 o 17:00 hod.

Maťa

MLÁDEŽNÍCKE SLUŽBY BOŽIE 23.1.2011

23.januára sa uskutočnili prvé mládežnícke Služby Božie v tomto roku. Všetko to prebiehalo veľmi požehnané, zborová sieň bola úplne plná, všade bolo cítiť Božiu prítomnosť. Bolo tiež veľa mládežníckych piesní, ktorými sme tiež chválili nášho Pána. Navštívili nás aj bratia a sestry z Prameňa na Súši. Pán farár kázal na text z 1.list Petra 2,1-6. Kázeň bola veľmi povzbudivá a osviežujúca. Po kostole bolo aj malé občerstvenie, pri ktorom vládla dobrá nálada a spokojnosť. Myslím si, že každý mohol nájsť, čo hľadal.

Kaťa

Štatistika za rok 2010

Pokrstení:

Meno a Priezvisko	Adresa	Dátum krstu
Nikola Konkušová	Krajné 218	24.1.2010
Daniel Gajar	Hrachovište 150	7.2.2010
Jakub Malik	Hrachovište 194	20.2.2010
Tobias Papulák	Krajné-U Januškov 363	20.2.2010
Filip Surovec	Krajné-Kor. kopanice 916	20.3.2010
Dominik Klimo	Podolie 247	20.3.2010
Kristýna Toporová	Nový Jičín 105	4.4.2010
Matej Mozolák	Krajné 182	18.4.2010
Samuel Ivan Novomestský	Krajné 161 Stará Turá 461	25.4.2010
Vivien Jurášová	Prašník 152	16.5.2010
Miriám Hanicová	Podkylava 25	13.6.2010
Sabina Malá	Krajné 251	27.6.2010
Lucia Malá	Krajné 251	27.6.2010
Matúš Vrěba	Stará Turá Jirásková 165/2	25.7.2010
Natália Sadloňová	Krajné- Svinová 386	22.8.2010

Konfirmovaní:

Meno a Priezvisko	Adresa	Dát.konfirmacie
Markéta Tarinová	Krajné-Podvrch	16.5.2010
Tomáš Ferianec	Krajné 87	16.5.2010
Ján Karlik	Podkylava-U Benov 231	16.5.2010
Nikola Arbetová	Krajné-Žadovica 822	16.5.2010
Beata Nedorostová	Krajné 100	16.5.2010
Martin Melicher	Krajné-Podvrch 725	16.5.2010
Daniel Lacko	Prašník	16.5.2010
Marcel Polák	Krajné 111	16.5.2010
Matúš Haňák	Krajné 130	16.5.2010
Barbora Čavojská	Krajné 110	16.5.2010
Monika Hornáčková	Krajné-Žadovica 838	16.5.2010
Lea Marušicová	Krajné 3	16.5.2010
Alexandra Svitková	Krajné 94	16.5.2010
Ivana Haňáková	Krajné 382	16.5.2010
Jana Boorová	Krajné-Prehôrka 909	16.5.2010
Monika Hargašová	Podkylava- U Benov 202	16.5.2010
Natália Tlčíková	Podkylava 9	16.5.2010
Matúš Benian	Krajné 319	16.5.2010
Kevin Klein	Krajné 320	16.5.2010

Sobášení:

Meno a Priezvisko	Adresa	Vyznanie	Dát. sobášu
Vasil Lukáč Ing. Katarína Šulovská	Krahule 24 Podkylava 171	Evanjelik Evanjelik	4.9.2010
Jozef Žák Lenka Tesaříková	Krakovany Hlavná ulica 193/13 Podolie-Pod. Kopanice 909	Rím.katolík Evanjelik	25.9.2010

Zomrelí: 27 ľudí (15 mužov, 12 žien)

Meno a Priezvisko	Adresa	Dát. úmrtia	Vek
Luboslav Benda	Podkylava-U Pagáčov	27.12.2009	64
Anna Medová rod. Šulovská	Krajné-Podvrch 708	1.1.2010	85
Milan Boor	Hrachovište 82	27.1.2010	47
Milan Kovár	Krajné-Ošmek 760	8.2.2010	80
Katarína Kúdelová rod. Gajarová		10.2.2010	80
Katarína Klimková rod. Tomková	Krajné 33	11.3.2010	93
Anna Adámková rod. Nosková	Podkylava-U Vrabelčakov 246	16.3.2010	83
Ján Tomka	Krajné	18.4.2010	65
Eva Gajarová rod.Krošláková	Krajné-Svinová 377	30.4.2010	82
Ľudmila Vaváková rod. Predná	Krajné 120	1.5.2010	86
Katarína Pagáčová rod. Jakubcová	Podkylava-U Pagáčov 255	8.5.2010	89
Anna Saková rod. Michalčíková	Krajné 209	17.5.2010	87
Štefan Málek	Krajné-Žadovica 842	23.5.2010	81
Martin Šagát	Krajné-Ošmek 766	4.6.2010	61
Anna Papuláková rod. Michalcová	Matejovec	9.7.2010	82
Pavol Vičík	Podol. Kopanice 894	22.7.2010	88
Karol Mosný	Prašník-Dolné Boory	17.7.2010	89
Miloš Tomka	Krajné 106	21.8.2010	24
Anna Konečníková rod. Saková	Podkylava-U Pagáčov 198	31.8.2010	89
Ivan Knap	Krajné 297	23.9.2010	73
Judita Durec-Gajdošeková rod.Tomašovicová	Krajné 196	17.10.2010	91
Ján Kobán	Krajné 89	17.10.2010	58
Ján Ochodnícký	Krajné-Matejovec 513	24.10.2010	63
Miloš Mikláš	Hrachovište	18.11.2010	59
Pavol Halaš	Krajné-Matejovec 480	24.11.2010	62
Anna Barteková rod.Rodenáková	Kor. Kopanice 950	2.12.2010	73
Ján Kovár	Krajné-Prehôrka 910	19.12.2010	84

Počet členov cirkevného zboru:

Obvody	Dospelí	Deti	Počet členov
Krajné	417	73	490
Krajné-kopanice	509	34	543
Podkylava	67	4	71
Podkylava-kopanice	131	3	134
Korytnianské Kopanice	81	4	85
Hrachovište	102	17	119
Prašník u Boorov	33	4	37
Spolu:	1340	139	1479

Vystúpili zo zboru	Milan Talába, Milan Papulák	2
---------------------------	-----------------------------	----------

Spracoval Peter Lajda

V NAŠOM ZBORE SME

Na poslednej ceste vypravdili: Jána Kovára z Krajného – Prehôrky, 84 r.
Štefana Kubíčka z Krajného – Prehôrky, 85 r.

Pokrstili: Michala, syna Jána Rybára a nebohej Michaely rod. Pekaríkovej

BOHOSLUŽOBNÉ A INÉ PODUJATIA V ZBORE

Február – marec 2011

- ◆ NEDELNÉ SLUŽBY BOŽIE ZAČÍNajú O 8:45 HODINE
- ◆ DETSKÁ BESIEDKA BÝVA V NEDEĽU O 8:45 HODINE
- ◆ PRÍPRAVA KONFIRMANDOV BÝVA V SOBOTU O 17:00 HODINE
- ◆ MLÁDEŽ A DORAST BÝVA KAŽDÚ SOBOTU O 18:00 HODINE
- ◆ NEŠPORNÉ SLUŽBY BOŽIE :
  - KORYTNIANSKE KOPANICE – **6.2.2011 A 6.3.2011 O 14:30**
  - ŽADOVICA – **13.2. 2011 A 13.3.2011 O 14:30**
  - MATEJOVEC – **20. 2. 2011 A 20.3.2011 O 14:30**
  - HRACHOVIŠTE – **27. 2.2011 A 27.3.2011 O 14:30**
- ◆ KAŽDÝ PIATOK O 17:30 HOD. – NÁCVIK SPEVOKOLU
- ◆ KAŽDÝ PIATOK O 18:30 HOD.– BIBLICKÁ HODINA
- ◆ OD **18.3.2011** BUDÚ KAŽDÝ PIATOK O 18:30 PÔSTNE VEČIERNE

INFORMÁCIE

- 1.pôstna nedeľa bude 13.3.2011
- 26.2.2011 bude u nás stretnutie klubu mládeže iSkejp412
- 13.3.2011 prídu k nám hostia z Prameňa v Súši

VYZNANIE

Za Tebou pôjdem, drahý Pane,
že milujem Ťa, Ty to vieš -
Za Tebou pôjdem v zlatom ráne
a s Tebou k samej nebies bráne,
do raja s Tebou vojdem tiež.

Či môžem takto vravieť iste?
Až zľakla som sa týchto slov,
keď nemám srdce dobré, čisté,
však obmyješ ho, drahý Kriste,
TY ZMILUJEŠ SA nado mnou!

Veď nepatrím už sama sebe,
som iba Tvoja, Vodca môj!
A s Tebou žiť je veľkolepé,
mám život v tebe - žitia chlebe,
z duše mi zmizol nepokoj.

A tak Ti všetko, všetko dávam!
Krv čistá prúdi z Tvojich rán -
Tys´ Ženích môj a cirkvi Hlava,
len Tebe patrí česť a sláva,
Spasiteľ, Boh môj a môj Pán!!

Pre Nádej opísala V. Fidrichová

Nádej, časopis pre vnútornú potrebu cirkevného zboru ECAV na Slovensku so sídlom v Krajinom. Pripravuje redakčná rada, ktorej môžete zasielať písomné príspevky do časopisu. Cena výtlačku 0,33,- eur. Ďakujeme za vašu priazeň.

Nádej

**Dvojmesačník pre vnútornú potrebu zboru ECAV na Slovensku
so sídlom v Krajnom**

Ročník 13

Číslo 1

december 10 – január 11

Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho. Lebo neposlal Boh Syna na svet, aby odsúdil svet, ale aby ho spasil. Kto verí v Neho, nebude súdený. Kto neverí, už je odsúdený, pretože neveril v meno jednorodeného Syna Božieho. (Ján 3:16)

SVĚTLO SVĚTA

„Bol človek, ktorého poslal Boh; menoval sa Ján. Tento prišiel na svedectvo: svedčiť o svetle, aby všetci uverili skrze neho. On sám nebol to svetlo, len svedčiť mal o svetle. Bolo však pravé svetlo, ktoré osvecuje každého človeka prichádzajúceho na svet. Bolo vo svete a svet Ním povstal, ale svet Ho nepoznal. Do svojho vlastného prišiel, a Jeho vlastní Ho neprijali. Ale tým, čo Ho prijali, dal moc stať sa deťmi Božími, tým, čo veria v Jeho meno, ktorí boli splodení nie z krvi, ani z telesnej žiadosti, ani z vôle muža, ale z Boha. A to Slovo stalo sa telom, prebývalo medzi nami, a my sme hľadeli na Jeho slávu ako na slávu jednorodeného od Otca, (bolo) plné milosti a pravdy.“ Ján 1;6 - 14

Tak ako vrcholí adventný čas, my upriamujeme svoj duchovný zrak do mestečka Betlehema – mesta Dávidovho, kde sa začal uskutočňovať prorokmi predpovedaný Boží plán spásy – záchrany človeka.

Božie slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami – ako jeden z nás, na tejto hriechom poznačenej planéte Zem. Hospodin zvolil skutočne tie svoje cesty, ktoré prevyšujú naše cesty a myšlienky, ktoré prevyšujú naše myšlienky, aby pripravil pre svoj , dobre stvorený, ale do hriechu a bludov, modlárstva a zvráteného myslenia, padnutý svet.

Originálnym, ľudsky nenapodobiteľným spôsobom prišlo to Jeho svetlo do tmy tohto sveta. A to, že tá tma ho tu čakala a sprevádzala od narodenia až po Golgotský kríž – nemusíme pochybovať. Veď ho čakala maštal', sprevádzali ohovárania, nenávisť, závisť, zrada, výsmech, umučenie. A predsa Ono zostalo v každej situácii Svetlom. Presvietilo aj tú maštal', a už vtedy sa z Neho mohli tešiť všetci tí, ktorým v srdciach ešte zostala aspoň túžba po добрôte, o ktorých platilo a platí i dnes: „a na zemi pokoj ľudom dobrej vôle.“

Dnešný text hovorí o človeku dobrej vôle, ktorý z celých svojich síl horlil za spravodlivosť, pravdu, posvätený život podľa Božej vôle a v tomto boji aj padol. Ako píše evanjelista: „Bol človek, ktorého poslal Boh; menoval sa Ján. Tento prišiel na svedectvo: svedčiť o svetle, aby všetci uverili skrze neho. On sám nebol to svetlo, len svedčiť mal o svetle.“

A tu vidieť obrovský rozdiel medzi nami – ľuďmi a medzi Ježišom. A to aj medzi tými najlepšími ľuďmi, dobrodincami, svätcami, ako ich neraz nazývame. O Jánovi Krstiteľovi Pán Ježiš dokonca povedal, že bol najväčší z narodených zo ženy, teda najväčší človek – a predsa nemal sily zmeniť tento svet, dokázal len „svedčiť“ o tom, ktorý to dokáže, ktorého hviezda a svetlo sa neobmedzuje na telesnú schránku podliehajúcu skaze, smrti a zániku.

Ján to pochopil! Žiaľ to mnohí to nepochopili a nechápu ani dnes a tak sa aj správali a správajú. Stačí to spomenúť Herodesa, ktorý chcel dokonca toto Svetlo zničiť a v dejinách mal hojne nasledovníkov. Boli rafinovaní, mali moc, plány, mašínérie, tajnú políciu – ale nepodarilo sa im to! Boli aj takí, ktorí toto Svetlo chceli využiť, lebo cítili akú má moc, čo vyžaruje, ale toto svetlo nenasledovali, nanajvýš sa k Nemu hlásili, keď im to vyhovovalo. A robia to i dnes! Veď sa dá využiť obchodne, na reklamu, politicky, v duchovnej sfére ako nejakú medicínu, atď...(akože sa blížia ku Kristovi ale fakticky ho znevažujú a seba vyzdvihujú) Ale aj toto časom prináša len niečo plytké, trápne, dočasné.

Ján pochopil a ukazuje aj nám, ako treba chápať a prijímať to večné Božie Svetlo On musí rásť a ja sa umenšovať!“

A pochopil to aj evanjelista Ján a jeho slová nás povzbudzujú práve ku takémuto prijatiu Krista Pána. Aby nás menil, presvecoval, aby mal v našom živote rozhodujúce slovo!

„Bolo však pravé svetlo, ktoré osvecuje každého človeka prichádzajúceho na svet. Bolo vo svete a svet Ním povstal, ale svet Ho nepoznal. Do svojho vlastného prišiel, a Jeho vlastní Ho neprijali. Ale tým, čo Ho prijali, dal moc stať sa deťmi Božími, tým, čo veria v Jeho meno, ktorí boli splodení nie z krvi, ani z telesnej žiadosti, ani z vôle muža, ale z Boha. A to Slovo stalo sa telom, prebývalo medzi nami, a my sme hľadeli na Jeho slávu ako na slávu jednorodeného od Otca, (bolo) plné milosti a pravdy.“ Ján 9 – 14

Nedajme sa pomýliť svetielkami a zábleskami tohto sveta. Kresťania nemusia vysvecovať a osvetľovať svoje domy – ale mali by vysvietiť a presvietiť svoje srdcia a mysle Tým Nebeským Svetlom – Kristom Pánom.

Amen

I. Novomestský

SLOVO NA ÚVOD

Ako je Bohu na zemi?

„Boh si hovie na nebi, zatiaľ, čo my sa trápime tu na zemi“. Takéto slová sú často adresované nášmu Stvoriteľovi. Smutné je, že takto zmýšľajú aj ľudia, ktorí sa hlásia k cirkvi alebo náboženstvu.

Keď som bol malý chlapec, počúval som rozhovor dvoch starších ľudí. „Ako je to možné, že tí kozmonauti tam toho Boha nenašli?“ Ten druhý vtipne odpovedal: „Boh sa prišiel pozrieť na zem, tak sa minuli.“

Priznám sa, že vtedy mi tento rozhovor narobil v hlave poriadny zmätok. Rodičia ma učili, že Boh je na nebi a všetko odtiaľ vidí. Keď som si na tento príbeh spomenul a zamyslel som sa nad ním, zisťujem, že ten druhý páňko mal v podstate pravdu.

Ved' Boh prišiel, chodil a aj v súčasnosti pôsobí na zemi svojím svätým Duchom. Keď Boh prišiel na zem, nerobil žiaden „humbuk“, neprišiel na rakete a ani nechcel pochytať a pobiť neveriacich.

Boh prišiel, aby priniesol pokoj a zachránil tých, čo sa zachrániť chcú.

Človek by však Boha najradšej z neba strhol a zo zeme vyhnal.

Ľudia však v tom čase, keď Boží Syn prišiel na svet, mali celkom iné starosti. Prebiehalo sčítanie ľudu a s ním aj nové otázky. „Čo nám to zas prinesie?“ A tak si Božích poslov a ich trápenie ani veľmi nevšímali. Keď sa však Herodes od mudrcov dozvedel, že to dieťa má byť veľmi vplyvný človek, nevidel v ňom záchrancu alebo nositeľa pokoja, ale videl konkurenciu, ktorú treba zlikvidovať.

A Boh musel utekať pred človekom. Aj vianočný príbeh o narodení Spasiteľa o človeku – o nás veľa prezrádza. Preto si položme otázku: „Ako sa Boží Duch medzi nami cíti?“

Čo nám ponúka a ako reagujeme? Aj tieto Vianoce prichádza so svojím pokojom a záchranou pre všetkých. Ako sa bude medzi nami cítiť?

V. Malý

- Ďakujem, Otče, že si veľký, mocný a večný. Vďaka za Tvojho Syna a večný príbytok, ktorý si pre nás pripravil v nebi. Prosím, daj, aby sme na to pamätali každý deň.

Ajhl'a, počneš, porodiš syna a dáš Mu meno Ježiš. Bude veľký, Synom Najvyššieho sa bude volať a Pán Boh Mu dá trón Jeho otca Dávida. Bude kraľovať nad domom Jákobovým naveky a Jeho kráľovstvu nebude konca. (Luk. 1,31-33)

- Pane, odpusť mi, prosím, moju pýchu, moju sebeckosť, môj egoizmus. Odpusť mi, že si často nectím svojich pozemských rodičov a nie ešte o to menej Teba, Pane. Prosím, vyuč ma úcte a bázni pred Tebou.

Syn si ctí otca, sluha svojho pána. Ak som ja Otcom, kde je úcta voči mne? Ak som ja Pánom, kde je bázeň predomnou? sputuje sa Hospodin mocnosť. (Malachiáš 1,6a)

- Pane, ďakujem za Tvoju lásku k nám. Ďakujem, že si nám poslal svojho Syna a v ňom nám ukázal dokonalú lásku. Pane, naplň ma svojou láskou a nauč ma rozdávať Tvoju lásku aj ľuďom okolo mňa. Nauč ma, prosím, riešiť veci s láskou a v pokoji.

Preto čokoľvek chcete, aby vám ľudia činili, čiňte im aj vy, lebo to je zákon aj proroci. (Mt. 7,12)

Existencia našej cirkvi

Pri jednej návšteve sa ma staršia sestra z nášho cirkevného zboru spýtala, či naša cirkev náhodou nezahynie..... Nechodí už do kostola, lebo zdravotný stav jej to nedovoľuje a má strach, aby sa tak nestalo.. Je to veriacia žena, ktorá má pokoru a veľkú bázeň pred Pánom Bohom. Hovorila, že všade v rôznych médiách i v rádiu, ktoré pravidelne počúva a sleduje, sa stále objavujú kázne a slová katolíckej cirkvi, a to ju veľmi znepokojuje..

Ja som ju upokojovala, že sa tak nestane, že chodí síce do kostola hŕstka ľudí na evanjelické služby Božie, ale sú to ľudia, ktorí ochotne a nezištne udržujú náš cirkevný zbor i naše spoločenstvo. Takisto predstavitelia našej cirkvi to nemajú ľahké, lebo bojujú s dennodennými starosťami, aby cirkev vydržala. Je to však na zamyslenie, lebo počet členov nestúpa, skôr naopak.... Nie som však kompetentná, aby som súdila a riešila tieto pohľady, ale si myslím, že je to len a len na nás všetkých ako to dopadne, a hlavne aby sme to dedičstvo našich predkov odovzdali ďalej...Boli nám ozajstným príkladom, mali omnoho horšie podmienky a naša cirkev to obstála. Boli verní a hlavne vytrvalí vo viere a to nám mnohokrát chýba.....

Keď je človek z toho všetkého veľmi smutný, zrazu počuje v médiách z úst vzdelaných múdrych ľudí, že všetko, čo máme - máme od Pána Boha, tak je nám akosi ľahšie žiť na tomto svete, nič sa nezdá byť márne.....nie sme sami...

Musím však priznať, že v rádiu som si aj ja všimla, že prevládajú katolícke nedeľné služby, oproti evanjelickým.. Čím to je, že stále sú v prevahe? Akosi viacej ustupujeme a sme stále v pozadí ... ..

Všetci na celej zemi máme spoločného Pána Boha, ktorý, ak Mu to dovoľíme, nás ochráni, ale i napomenie v tú pravú chvíľu a určite ak budeme chcieť a budeme vytrvalí, ochráni aj naše spoločenstvo, musíme Mu však k tomu napomôcť.....

em

reakcia:

Som veľmi vďačná sestre Evke, že napísala, tento článok - tak autentický a horúci. Zaznelo v ňom niekoľko otázok.

Ako to dopadne s našou cirkvou?

Cirkev - to sme my, jej členovia. Každý z nás je bunkou tela nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista. A to je ten najväčší problém. Všimnime si, koľko mŕtvych buniek je na tele nášho Pána. On ako Hlava sa snaží nám hovoriť čo máme robiť a ako to máme robiť. Ale my to neakceptujeme, dokonca niektorí sa s Ním prestali aj rozprávať – modliť sa, ako by im On ublížil. Vieme, že odumreté bunky na pokožke napr. musíme odstrániť, alebo samé odpadávajú. Tak mi to pripadá aj v Kristovej cirkvi. **Nie našej ale Kristovej cirkvi! Kristova cirkev je iba jedna – tá našimi očami neviditeľná.** Je jedno v akej kresťanskej cirkvi sme boli pokrstení, dôležité je, aby sme svoj život odovzdali Pánovi Ježišovi. Vtedy sme živou bunkou Jeho tela, ktorá vie, aká je jej úloha.

„Kristus miloval cirkev a seba samého vydal za ňu, aby ju posvätil, očistiac ju kúpeľom vody skrze slovo,... Ved’ nikto nikdy nemal v nenávisti svoje telo, ale ho živí a opatruje, ako aj Kristus cirkev; lebo sme údmi Jeho tela.“ Ef 5;25b,26a,29-30

Prečo má katolícka cirkev väčšie zastúpenie v médiách?

To, že protestantské cirkvi majú tak málo priestoru v médiách, je výsledok nášho nízkeho počtu. Ved’ pri poslednom sčítaní ľudu nás z celkového počtu cirkví a náboženských spoločností bolo

ledva 7 %. Preto sa nemôžeme diviť, že bola urobená v rozhlase a televízii taká dohoda ako platí dodnes. Nedel'né rozhlasové služby Božie bývajú približne raz v mesiaci. Čo by sme aj viac chceli, keď sa nás tak málo hlási k cirkvi?

Chyba sa stala niekde v nás, keď sme sa v minulom režime tak veľmi chceli angažovať, až sme zabudli na Pána Boha. Priznajme si, že v nás stále prebýva protestantský a revolučný duch, len škoda, že tak revolučne nebojujeme aj teraz za vieru v Pána Boha. Nezávid'me preto katolíkom – ich je naozaj veľa (tým nechcem hodnotiť aj kvalitu viery).

Nemusíme sa báť, že naša cirkev zahynie, keď sa nebude prezentovať tak ako niektoré iné spoločenstvá. Sila skutočnej viery je ohromná a máme predsa zaslúbenie od Pána Ježiša :

„A ja ti hovorím: Ty si Peter, a na tej skale postavím svoju cirkev a pekelné brány ju nepremôžu.“ Mt 16;18

Apoštolova modlitba za cirkevný zbor (Ef 3; 14 – 21)

Preto kľakám na kolená pred Otcom, po ktorom sa volá každá rodina na nebi aj na zemi; aby vám podľa bohatstva svojej slávy dal skrze svojho Ducha mocne zosilniť na vnútornom človeku; aby Kristus prebýval vierou vo vašich srdciach, a vy, zakorenení a založení v láske, aby ste mohli so všetkými svätými vystihnúť, aká je to šírka a dĺžka, výška a hĺbka, a poznať Kristovu lásku, ktorá prevyšuje všetko poznanie; aby ste sa dali naplniť celou Božou plnosťou.

Tomu však, ktorý môže nad toto všetko urobiť omnoho viac, ako my prosíme alebo rozumieme, a to podľa moci, ktorá pôsobí v nás, Tomu buď sláva v cirkvi a v Kristovi Ježišovi po všetky pokolenia až naveky vekov. Amen.

Vianoce

Keď všetci sme blízki, je tu čas vianočný. Ale Vianoce to nie sú len darčeky a krásne prestretý stôl. Je to predovšetkým láska, porozumenie, pokoj a šťastie.

Vianočný čas má svoje neopakovateľné magické čaro a krásu. Počas nich sme akýsi lepší, túžime po tom, aby nás mal niekto rád, aby nám porozumel, aby nás pochopil. A viac ako inokedy sa snažíme rozdávať chvíle zo svojho života, svoje priateľstvo, pocit spolupatričnosti, rozdávať svoju lásku.

Radosť z príchodu Božej Lásky nech nám prenikne srdce i dušu a Boží pokoj, ochrana, porozumenie, nech nás sprevádzajú každý deň v Novom roku.

*Na Vianoce, keď svet zaplesá, Nech sa sklonia i k nám nebesá,
obdaria vás svätým pokojom.*

Radosť, sila z tohto pokoja v Novom roku nech vás vyzbroja - túžbou začať život po novom.

VF

Ahojte deti

Ako dieťa som mala veľmi rada rozprávky a rôzne príbehy. Ešte aj dnes si rada pozriem rozprávku a tým sa možno na chvíľu vrátim do detských čias. V poslednej dobe som príbehy začala aj písať a veľmi rada ich venujem vám deťom.

Preto vám venujem vianočný príbeh, ktorý sa vám, dúfam, bude páčiť.

NAJKRAJŠIE VIANOCE

Andrejka a Anička sú dvojčky, ktoré majú vlásky už skoro po pleciah. Mamička ich do školy obliekala rovnako, hoci vlásky im niekedy učeše inak, aby ich ostatní ľahšie rozpoznali.

Rady pomáhajú svojim rodičom i starej mame, ktorá býva s nimi.

A hoci tváričky majú rovnaké, každá z nich je iná. Anička má rada ružovú farbu a je skôr tichšia. Andrejka zasa fialovú a stále behá a niečo rozpráva – ani chvíľu neposedí. Ale jedna bez druhej nevydržia ani chvíľu. Hrajú sa spolu a v škole sedia v jednej lavici. Pomáhajú si, ale niekedy sa stane, že sa pohádajú, no vždy sa udočia. Veď sú predsa sestry.

Minulé Vianoce ozdobovali stromček ešte so svojimi rodičmi, ale tento rok im rodičia sľúbili, že budú môcť sami. ...Ešte pred chvíľou boli obidve s mamou a starou mamou v kuchyni a pomáhali im s drobnými prácami. Anička, ktorú to zaujalo viac ako sestričku, tam zostala, no a Andrejka sa rozhodla,

že sa pôjde pozrieť, čo robí ocko. Prehľadala celý dom, ale nikde ho nenašla. Obliekla si teplú bundičku, rukavice, čižmy a vyšla von. Tam ju hlasným hav-hav privítal psík Beni, ktorý natešene vrtel chvostíkom, že sa vonku konečne niekto objavil.

Prešla všetky miesta, kde si myslela, že by ocko mohol byť. Dokonca aj dielničku, v ktorej často na niečom pracoval.

„Kam len mohol ísť?“ , spýtala sa nahlas sama seba.

„Hľadáš mňa?“ , počula za sebou ockov hlas. Prikývla. Všimla si, že za sebou má stromček.

„Tak pre stromček bol ocko, preto som ho nemohla nikde nájsť.“ , pomyslí si.

„Anička, pod' mi pomôcť ozdobiť stromček!“ , zakričí Andrejka na sestru. Tá rýchlo príbehne a pozoruje, ako dáva ocko stromček do stojana, aby pevne stál.

„A kde máme nejaké ozdoby?“ , spýta sa Anička.

O chvíľu s nimi prichádza mama a dievčatá sa púšťajú do ozdobovania. Salónky, ktoré ležia na stole v obývačke, vyzerajú veru lákavo. Obidve dievčatá však vedia, že rodičia by sa veľmi hnevali, keby odrazu nejaké sladké ozdoby zmizli. Sviečky na stromček pripevnila mama, dievčatá повеšali ozdoby, ešte ozdobné reťaze a nakoniec ocko nasadí na vrcholec hviezdu. Stromček je hotový. Vtedy prichádza stará mama, ktorá doteraz robila posledné úpravy na štedrovečernom stole.

„Pekne ste ho vyzdobili.“ , povie nahlas a usmeje sa na dievčatká. Mama s ockom súhlasne prikývnu. Dievčatá sú šťastné, že stromček sa všetkým páči.

„Babi? Aj kedysi, keď si ty bola dievčatko ste mali taký stromček?“ , spýta sa Anička a pritulí sa k starej mame. Všetci si posadajú a sú zvedaví, čo im bude stará mama rozprávať.

Tá sa zamyslí a odpovie: „Kedysi to bolo iné ako dnes. Stromček sme nemali taký veľký, ale úplne maličký. Stačilo nám to však. A ozdoby boli sušené ovocie, medovníky na nitke. Bolo to skromnejšie. Dnes sú všelijaké guľičky, figúrky, sladkosti... Ľudia sa predbiehajú v tom, kto bude mať stromček drahší, farebnejší a modernejší. Na Štedrý večer chodili pastieri, spievali koledy a pre každú rodinu mali prichystaný verš. Na stole pre nich nechýbalo pohostenie.“

Keď rodina prišla večer z kostola, večera sa začínala s modlitbou, potom nasledovala oblátka s medom, opekance s makom, kapustnica s hríbmi, vyprázaná ryba, rôzne koláče, ovocie. Pri stole sedela celá rodina. Každý dostal aj štiepku jablka.

A podľa toho aké bolo počasie na Vianoce, predpovedalo sa aj na ostatné dni až mesiace.

Do kostola sme chodili pešo, niekedy aj niekoľko kilometrov. A snehu bývalo oveľa viacej ako dnes.“ „A čo darčeky, babi!?“ , skočí do reči starej mame Andrejka. „Aj tie boli skromnejšie ako teraz. Dnes si deti želajú počítače, hry, telefóny, barbie...To vtedy nebolo. Pamätám si, že môj brat si veľmi žeral drevený vláčik. A ja handrovú bábiku. Celý rok sme pomáhali rodičom, aby sme si darčeky zaslúžili. A keď prišiel správny čas, pod stromčekom sme si každý našli ten svoj darček.“ Mama pozrie na stolík, kde stoja hodiny. Odbíjajú piatu. „Musíme sa poponáhľať, inak zmeškáme do kostola.“ Povedala.

Všetci sa rýchlo dvíhajú z kresiel a utekajú sa obliekať. Keď prichádzajú ku kostolu, Andrejka s Aničkou si všimli ako je kostol krásne vysvietený. Niektorí ľudia postávajú vonku, iní vchádzajú dnu, lebo kostol sa začína rýchlo zaplňať.

...Pán farár rozpráva o narodení Ježiška – Božieho Syna. Spievajú pesničky, aby oslávili Jeho príchod na svet.

Doma po štedrovečernej večeri začali všetci rozbaľovať darčeky. Anička sa nahne k Andrejke a pošepká jej do ucha „Toto boli najkrajšie Vianoce.“ Tá sa usmeje a prikývne. Mama si obidve dievčatká pritiahne k sebe a povie: „Pán Ježiš nám dal najkrajší darček – sám seba a to, že tu môžeme byť teraz všetci spolu.“

**Byť bez Boha nie je múdre
ON je tu pre nás, je i v nás,
v srdci Ho máš
aj keď Ho nevnímaš.
On miluje každé dieťa,
Len Mu ver a presvedčí Ťa.**

E

Radostné Vianoce

Sesdíme pri Betleheme,

Každý z nás sa milo tvári,

Pánu Bohu ďakujeme.

užívame Božie dary.

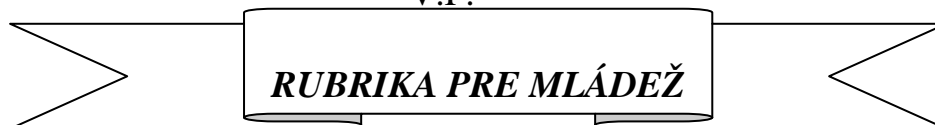
Že sme zdraví, šťastní spolu,

Veď Ježiško maličký

Všetci máme dobrú vôľu.

nachystal nám balíčky.

V.F.

"Čo je to ezoterika?"

Pôvodný význam tohto slova znamená tajnú náuku pre zasvätených, ktorá slúži k získaniu zdravia, šťastia, sebazpoznania a k sebazdokonaleniu a v konečnom dôsledku ku spásu. V skutočnosti je to množstvo synkretických prúdov, ktoré sa tiahnu naprieč dejinami paralelne s veľkými náboženstvami. Nejedná sa o nejaké náboženstvo, ale o systém, ktorý chce byť alternatívou pre existujúce náboženstvá, ale bez nejakých štrukturálnych a dogmatických obmedzení. V podstate je to parazit, ktorý sa priživuje a čerpá isté prvky z náboženstva dominujúceho v tej - ktorej dobe alebo krajine. V našom prípade ide o kresťanstvo.

Strom poznania dobra a zla (v podstate „skúsenosť so všetkým“) – nespokojnosť človeka s tým poznaním, ktoré mu Boh dal – túžba „byť ako Boh“ na základe získania ukrytého poznania -diabol navádza človeka získať vlastnými silami „božské poznanie“ a neskôr aj nesmrteľnosť. Dôsledok ľudskej zvedavosti a nespokojnosti – strata osobného vzťahu s Bohom, strach, poznanie vlastnej ničotnosti, choroby, zatemnenie rozumu a oslabenie vôle – dedičný hriech.

Toto pokušenie je otvorené až do dnešných dní. Ponuka spásneho ezoterického poznania, ktoré by pomohlo zbožšteniu človeka môžeme v rozličných obmenách vidieť takmer vo všetkých vrstvách dejín. Spomeniem niektoré z nich: astrológia, numerológia, veštenie, čarodejníctvo, atď.

- internet -

Hospodin nenávidí veštenie a iné praktiky pohanského sveta. Nájdeme to aj v Písme:

„Keď vojdeš do krajiny, ktorú ti dáva Hospodin, tvoj Boh, neuč sa konat' podľa ohavností tamojších národov. Nech sa nenájde u teba taký, čo by syna alebo dcéru prevádzal ohňom, ani veštec, ani vykladač znamení, ani hádač, ani čarodejník, ani zaklínač, ani vyvolávač duchov, ani jasnovidca, ani kto by sa vypytoval mŕtvych. Lebo je Hospodinovi ohavný každý, kto robí tieto veci. Pre tieto ohavnosti ich vyháňa Hospodin, tvoj Boh, spreď teba. Buď bezúhonný pred Hospodinom, svojim Bohom. Lebo tieto národy, ktoré máš vyhnat', počúvajú vykladačov znamení a veštcov. Tebe to však Hospodin, tvoj Boh, nedovolil.“ 5.M 18; 9 - 14

„Veď vzburá je hriechom ako čarodejníctvo a kúzlo teráfov sa rovná odbojnosti. Lebo si zavrhol slovo Hospodina, On zavrhol teba, aby si nebol kráľom“ 1Sam 15;23

ZN

„JABLKOVÁ PÁRTY“

Dňa 13. novembra sa naši mládežníci mohli zúčastniť „jablkovej párty“, ktorá sa uskutočnila v Krajnom na fare. Na začiatok sme si spolu zaspievali pár pesničiek a pomodlili sa k Bohu. Potom si niektorí mládežníci pripravili scénu, ktorú mali pekne premyslenú, a ktorou nám priblížili jeden známy príbeh z Biblie. Všetci sa taktiež mohli zapojiť do súťaží a samozrejme hlavným predmetom hier boli jablká ☺ Zabávali sme sa napríklad na tom, ako mládežníci iba pomocou úst vyťahovali jablká z misky plnej vody. Takže dobrá nálada určite nechýbala. No a nakoniec nás čakali jablkové dobroty, za ktoré ďakujeme.

ISKEJP

No a hneď v ďalšiu sobotu – 20.novembra sa uskutočnil výročný ISKEJP klub, ktorý navštevujeme už jeden rok. Tento mesiac sme sa stretli na Myjave. Téma partnerstvo zaujala určite každého. O láske a o všetkom, čo nám Boh dáva nám porozprávali partneri Maruška a Jožko. Tiež nám rozprávali o svojom vzťahu a o ich názoroch. Myslím si, že keďže bol ich príbeh pravdivý, každý si z tohto ISKEJPU niečo dobré vzal aj do toho svojho života.

DAR - HUMOR

Hostujúci kazateľ práve skončil sériu evanjelizačných zhromaždení v jednom dedinskom zbore. Členovia tej cirkvi boli takí chudobní, že mu nemohli zaplatiť jeho výdavky. A tak sa jeden zo starších rozhodol, že mu venuje svojho koňa. Nebolo možné odmietnuť, preto kazateľ za darovaného koňa srdečne poďakoval a chystal sa na cestu.

Bývalý majiteľ koňa si ho však zavolať a vysvetliť mu:

Toto je zvláštny kôň. Je vycvičený tak, že keď poviete „Chvála Bohu“, tak zrýchli a keď počuje „Aleluja“, zastaví.

Hostujúci kazateľ sľúbil, že dá na koňa pozor, rozlúčil sa, nasadol a hovorí: „Chvála Bohu“ a kôň sa pohol. Všetko bolo v poriadku až do chvíle, keď sa blížili k hlbokkej rokline. Kazateľ koňovi prikázal:

„Chvála Bohu“. Kôň zrýchlil. Kazateľ zakričal: „Chvála Bohu“. Kôň sa dal do cvalu. Kazateľ sa chytil za hlavu: „Poplietol som slová. Ako len znel ten príkaz na zastavenie?“

Kôň sa rúti k priepasti a kazateľ vykrikuje všetky slová, ktoré mu schádzajú na rozum:

„Amen“, „Hosana“, „Maranatha“ ... Nič nefunguje.

Náhle si spomenie na zázračné slovíčko. Rázne prikáže: „Aleluja“ a kôň sa zastaví pol metra pred okrajom hrozne hlbokkej priepasti. Spotený, ale šťastný kazateľ sa hlboko nadýchne, vdáčne pohliadne na nebo a povie: „Chvála Bohu“.

Paja

SVEDECTVO - vážne

Bol som vychovávaný v „katolíckej“ rodine, dnes by som ju nazval bežná rodina, ktorá sa hlási ku kresťanom, Kristovi. Raz za čas do kostola, raz do roka na polnočnú, večer „anjeličku môj strážničku“, na pohreboch stokrát „zdravas“ a pod.. A to je všetko. Takto si väčšina predstavuje život viery, život formálneho "kresťana". Vždy som vedel, že niečo, nejaký Boh, sila, existuje. Keďže som ho ako mladý človek nepotreboval, lebo som veril, že Boh je iba dobrý a nemôže ublížiť, žil som spokojným životom, tak ako ostatní. V 25-ťke som pomýšľal na ženbu, deti, rodinu. Mal som a mám milujúcu ženu, krásnych synov; prvý bol kvôli zvyklostiam krstený v Modrom kostolíku v Ba. Druhý už nie. Videl som v tom iba divadlo a Boha ako osobného Spasiteľa nepotrebujem. Veď mám všetko, čo len chcem, som v podstate úspešný, som zabezpečený, som zdravý, a hlavne som dobrý človek! Žijem tak ako všetci okolo mňa. Nemám problém s neverou, veď sme tolerantní, nie? Nemám problém s krádežami, veď tú ceruzku som poctivo nafasoval, nemám problém s kšeftami, veď šikovným patrí svet, nie? Všetko som ospravedlňoval tým, že aj iní tak žijú. *Stále Boha nepotrebujem*, vek 37. Zrazu prichádzajú problémy. Moja pýcha, že všetko zvládnem, aký som dobrý, keď sa správam tak ako ostatní, zapríčiňuje pád. (Nie okamžitý, ale postupný) Pád, ktorý chápem až dnes. Rozhodol som sa opäť dokázať sebe a okoliu, že JA som ten, ktorý nie je na vine, a všetko sa vráti do starých koľají. Odišiel som od rodiny, detí. Vyše pol roka som žil s inou. Problém spel ku svojmu „koncu“ "Rozvod" .... Moja žena, ktorá sa predtým zaoberala tarotami, výkladmi snov, numerológiou a pod. brakom, našla Boha. Boha Biblie. Úprimne povedané, myslel som, že sa zbláznila, dala sa k jehovistom, či do inej sekty, mal som z toho chaos. Po jej obrátení a odovzdaní všetkých starostí Bohu, po odpustení mne (o čom som nemal ani šajnu), som sa vrátil k rodine. Zbytočne by ste sa ma pýtali prečo. Sám to neviem. Vek 38. *Stále Boha nepotrebujem*. Veď som krstený. Po mojom návrate sa začali diať veci, ktoré som nechápal. Našiel som prácu, chcel som pokračovať v prístupe k nej ako doteraz, bum a o mesiac som ju nemal. Znova som našiel prácu, už som si dával pozor, ale predsa som svoju hrdosť nedokázal potlačiť, zas som ju stratil. V tom čase, som nechápal pokoj a odpustenie zo strany mojej ženy. Hovorila mi o Kristovi, hovorila mi o pokání, hovorila všetko, čo píše Písmo. Moja odpoveď bola, ešte nie, teraz na to nemám čas, však keď bude Boh chcieť,.....

Boh

chcel.

Po roku som skončil v nemocnici, po dvoch dňoch, kedy som bol schopný vnímať svet okolo, som na lôžku dostal všetky vtedy dostupné komentáre k Biblii, i Bibliu samotnú. Tam už čas bol. Mal som možnosť a čas spoznávať Slovo Božie tak, ako som to sľuboval. Bol som síce na lôžku, ale občas som sa mohol pohybovať po chodbe spôsobom polomŕtveho slimáka, ťahajúceho za sebou stojan s hadicami, (niektoré končiace v žalúdku cestou cez nos, brrrr), a v tom čase prišlo k tomu, čomu hovorím "moment" obrátenia sa (potvrdenie toho, že Pán Ježiš je skutočný, že sa mi dal poznať), a čo Pán Ježiš nazýva znovuzrodenie. Jan 3:3-23. Raz večer sa blížila vizita... bol som zmierený s tým, že podľa rozhodnutia lekárov sa ešte zopár dní vyspím pod oblbujúcimi chemikáliami, ktoré mi sestričky promptne dodávali do môjho skleneného zásobníka, tróniaceho v závese nad mojou hlavou, a s nepríjemnými plastovými potrubiami, ktoré odvádzali moje vnútorné sekrety do plastových sáčkov, ktoré som mal podobne ako vojak zásobníky na vlastnom tele.... V tom čase som teoreticky poznal, o čom je viera, kto je (asi je) Kristus, a i keď som uznával jeho moc.... stále som sa domnieval, že Boh koná akosi plošne, každý z nás je kolieskom v jeho stroji, ktorý plní svoju funkciu, a ak ju náhodou neplní, jednoducho sa poláme a ide do šrotu ... Proste, princíp: jednotlivec sem, jednotlivec tam, ide predsa o cirkev ako takú ... vieru ako takú, a slová o tom, že pozná každé naše túžby, súženia, prosby, starosti... sa vzťahujú vlastne na všetkých a iba ku prospechu všetkých ... Pri tomto poznaní, po rozhovore s manželkou, ktorá ma denne navštevovala, po rozhovore o Písme, ktoré bolo už i u mňa na prvom mieste, som poprosil (spontánne) Boha presne takým spôsobom ako to Písmo a Boh vyžaduje..... Pane, viem že si, že si skutočný, že si Boh, že si za mňa zomrel, aby som i ja mohol mať večný život v Tvojej prítomnosti. Viem že som hriešny a ponúknuť Ti nemám čo, okrem svojej viery v dostatočnosť toho, čo mi oznamuješ a v Teba. Touto svojou vierou Ti chcem povedať, že verím všetkému, čo si urobil, ako ma miluješ, verím Tvojmu Slovu, verím, v Tvoju všemohúcnosť, lásku, milosť, ospravedlnenie, spasiteľný čin na Golgote a chcem byť Tvoj. Chcem aby si môj život ďalej riadil Ty, ak sa rozhodneš, že už tu nemám čo robiť, verím, že budem hneď pri Tebe, ak sa rozhodneš, že mám byť takým či onakým, beriem... tak ako si Ty bol poslušný svojmu Otcovi, chcem byť poslušný i ja Tebe, tak nech sa deje Tvoja vôľa, vôľa Božia. Približne po takejto modlitbe, prichádza vizita .... nemožné sa stáva skutočnosťou ... hadice miznú, potrubie sa stráca ... intravenózne podávané lieky sa menia na tabletky prijímané orálne .... To trvalo sakumprásk desať minút ...

Ostalo iba povedať **ĎAKUJEM**, verím, že si, a ďakujem, že si mi to potvrdil ... plakal som ako štvorročný chlapec, ktorý prišiel o futbalovú loptu ... alebo ako dospelý, ktorý niečo nájde, ktorému sa niečo splní, napr. nájde vlastné dieťa, ktoré pokladal za mŕtve ... plakal som od šťastia, od pocitu Božej prítomnosti ... už nebola cirkev an-block, už nebolo voľačo ... prišla chvíľa, kedy som sa vierou znovuzrodil, kedy som vierou priznal a uvedomil som si ... chvíľa, kedy na moje slová prišla odpoveď ... chvíľa, ktorá vyjadruje princíp, že je Boh a jednotlivec, niet medzi nimi žiaden sprostredkovateľ, že tak ako som teraz s Ním osobne, tak to už zostane do chvíľe, kým nebudem povolaný, aby som zložil účty zo svojho života. Kto to zažil, pochopí ... volal som manželke, plakal som i do telefónu, pred ostatnými pacientmi ... to sa nedá opísať... kto to nezažil, nepochopí ... celý svet mi bol ukradnutý ... Bol som iba ja a Boh.

-internet-

Na poslednej ceste vypravadili: Jána Ochodnického z Krajného – Matejovca, 63 r.
Miloša Mikláša z Hrachovišťa, 59 r.
Pavla Halaša z Krajného – Matejovca, 62 r.
Annu Bartekovú z Korytnianskych Kopaníc, 73 r.

BOŽIE SLOVO V PRAXI - humor

V kláštore býval istý mních, ktorý aj na najbanálnejšiu vec vedel zacitovať niečo z Písma. Gvardián to považoval za zneuctenie a tak musel mních kľáčať s prázdny tanierom pri obede, kým ostatní jedli. Dvere do refektára boli otvorené a dnu vošiel oslík. Začal zňuchávať jedlo na stole. Prirodzene, bratia ho bili a odháňali. Tu povedal Gvardián: "Ak aj na toto budeš vedieť čosi zacitovať, môžeš s nami jesť!"

Mních povedal: "Medzi vlastných prišiel, vlastní ho neprijali."

INFORMÁCIE

- Na fare si môžete kúpiť: Tranovský kalendár – 2,60 eur
- Na Silvestra sa stretnú na fare tí, ktorí chcú privítať Nový rok so zábavou aj s modlitbami – každý je vítaný
- Ak máte nové inšpirácie a nápady, sem s nimi, radi ich v Nádeji uverejníme – akú novú rubriku by ste uvítali, čo by ste zmenili, čo by ste si radi prečítali,....

BOHOSLUŽOBNÉ A INÉ PODUJATIA V ZBORE

december 2010 – január 2011

- ◆ NEDELNÉ SLUŽBY BOŽIE ZAČÍNAJÚ O 8:45 HODINE
- ◆ DETSKÁ BESIEDKA BÝVA V NEDELU O 8:45 HODINE
- ◆ PRÍPRAVA KONFIRMANDOV BÝVA V SOBOTU O 17:00 HODINE
- ◆ MLÁDEŽ A DORAST BÝVA KAŽDÚ SOBOTU O 18:00 HODINE
- ◆ NEŠPORNÉ SLUŽBY BOŽIE :
  - KORYTNIANSKE KOPANICE – **5.12.2010 (AJ S VP) A 2.1.2011 O 14:30**
  - ŽADOVICA – **12.12. 2010 (AJ S VP) A 9.1.2011 O 14:30**
  - MATEJOVEC – **19.12. 2010 (AJ S VP) A 16.1.2011 O 14:30**
  - HRACHOVIŠTE – **24.12.2010 O 14:00 S VP A 30.1.2011 O 14:30**
- ◆ KAŽDÝ PIATOK O 17:30 HOD. – NÁCVIK SPEVOKOLU
- ◆ KAŽDÝ PIATOK O 18:30 HOD.– ADVENTNÁ VEČIEREŇ A BIBLICKÁ HODINA

Prečo Boh nemá titul CSc - humor

- Má iba jednu známu publikáciu.
- Tá je v hebrejčine.
- Nie sú v nej odkazy na ďalšie pramene.

- Nebola publikovaná v známom vedeckom časopise.
- Mnohí pochybujú o tom, že ju napísal osobne. Je nutné priznať, že je známa po celom svete, ale čo robil potom?
- Jeho schopnosť tímovej práce je veľmi obmedzená.
- Ostatným vedcom sa nepodarilo zopakovať jeho experimenty.
- Nepožiadaval etickú komisiu o súhlas s experimentovaním na ľuďoch.
- Keď sa mu jeden pokus nevydaril, pokúsil sa zahľadiť stopy utopením pokusných objektov.
- Jedincov, ktorí sa nechovali podľa očakávania, vyradil z pokusného súboru.
- Nechodil prednášať, iba odkázal študentom, čo si majú preštudovať.
- Nechal za seba učiť svojho syna.
- Prvých dvoch študentov vyhodil, pretože sa naučili niečo navyše.
- Aj keď má iba 10 požiadaviek, väčšina študentov v praktickom teste prepadne.
- Konzultácie poskytuje iba veľmi zriedka, a to ešte na vrcholku hory.

ROMANETTO

NÁDEJ V JASLIACH

Ó, Nádej, s Tebou sme
chceli ísť žitím všedným,

Nádej, čo nezomrie,
hoc vyschnú rieky, moria,
žiar slnka pohasne,
polárne ľady zhoria,
tú Nádej vesmíru
a Nádej neba, zeme,
tú Nádej nádejí
zriem v jaslach v Betleheme.

a Ty najlepšie vieš,
či sme Ti boli verní;
aj ja som klesal, viem,
ó Nádej v Betleheme,
Ty na to nehľadiac
toľko liet si ma verne
chránila v živote,
ó Nádej – Kriste, Tvoj dych
cítil som v tých, čos dal...

Tomáš Gáll

Nádej, časopis pre vnútornú potrebu cirkevného zboru ECAV na Slovensku so sídlom v Krajnom. Pripravuje redakčná rada, ktorej môžete zasielať písomné príspevky do časopisu. Cena výtlačku 0,33,- eur. Ďakujeme za vašu priazeň. www.ecavkrajne.sk